

Житомирський торговельно- економічний коледж

Київського НТЕУ

Кабінет захисту Вітчизни

Викладач Батеньков О.Л.

Розділ 3 ТАКТИЧНА ПІДГОТОВКА

Розділ 3. Тактична підготовка

Тема 3.2. Індивідуальні дії солдата та взаємодії у складі двійок, груп

Заняття 2

Навчальні питання:

1. Пересування на полі бою
2. Вогнева позиція в обороні
3. Спостерігач і його обов'язки

1. Пересування на полі бою.

Крок

*(на повний зріст або пригинаючись)
застосовується для подолання
ділянок місцевості, недоступної для
спостереження і вогню противника.*

Темп прискореної ходьби — у середньому 130-140 кроків за 1 хв, довжина кроку — 80-90 см. Щоб подовжити крок, треба швидше і дужче розгинати ту ногу, що позаду, і більше виносити другу ногу стегном уперед. Оскільки тривале пересування прискореним кроком дуже стомлює, при швидкісному пересуванні доцільно чергувати ходьбу і біг. У такий спосіб солдат рухається і в ході атаки, тримаючи зброю в положенні готовності до негайного відкриття вогню.

Прискорений крок

Ходьба пригинаючись

застосовується для прихованого пересування місцевістю з невисокими укриттями (низькі кущі, висока трава, канава тощо). Потрібно зігнути ноги колінах, податися корпусом уперед, дивитися перед собою і рухатися нешироким кроком. Усі рухи виконуються вільно, без напруження

Рух угору

Рух угору здійснюється вкороченим кроком з нахилом корпусу вперед. На схили можна сходити прямо, тримаючись руками за гілки, кущі, густу траву тощо; ноги ставити на всю ступню «ялинкою», з розведеними вбік носками. При значній крутизні сходження краще робити зигзаги, тобто рухатися поперемінно то правим, то лівим боком до схилу на трохи зігнутих ногах, упираючись ребрами підшов у виступи гори.

на схил «ЯЛИНКОЮ»

Рух вниз

рух зигзагом

Вниз по схилу можна сходити вільним кроком, ногу ставити на п'яту, корпус відхиляти назад. Із крутого схилу можна спускатися боком, приставними кроками, тримаючись за нерівності схилу.

спуск крутим схилом

Рух по грузькому і слизькому ґрунту

Рух по болоту

Рух по слизькому ґрунту

Пересування по грузькому і слизькому ґрунту здійснюється короткими кроками; ноги потрібно переставляти швидко, щоб вони не встигли глибоко загрузнути або зісковзнути з опори. Нogu слід ставити на всю ступню, намагаючись вибирати для опори твердіші ділянки: борозни, виступи, корені.

повільний біг

Повільним бігом долають довгі дистанції. Корпус під час бігу нахилено вперед трохи більше, ніж при ходьбі. Темп бігу — 150-160 кроків за 1хв, довжина кроку — 70-90см.

Біг

біг у середньому темпі

Біг у **середньому темпі** здійснюється вільним маршовим кроком. Корпус у цьому випадку тримають трохи нахиленим уперед.

Біг

Швидкісним бігом перебігають з укриття до бойових транспортних машин, розбігаються перед подоланням перешкод. Корпус нахиляється вперед значно більше, ніж під час бігу в середньому темпі, а відштовхування ногою і рух рукою ще енергійніші.

Перебігання

перебігання з положення
лежачи

застосовується для швидкого зближення з противником на відкритій місцевості. Довжина перебігання залежить від рельєфу та інтенсивності вогню противника і в середньому має бути 20-40 кроків. Що відкритіша місцевість і сильніший вогонь, то коротшим має бути перебігання.

Для перебігання з положення лежачи необхідно спочатку поставити зброю на запобіжник, потім за попередньою командою визначити шлях руху і можливе укриття, потім за виконавчою командою стрімко перебігти у визначене місце. На місці зупинки лягти на землю, відповзти трохи вбік і, досягнувши вказаного командою місця, приготуватися до ведення вогню.

Переповзання

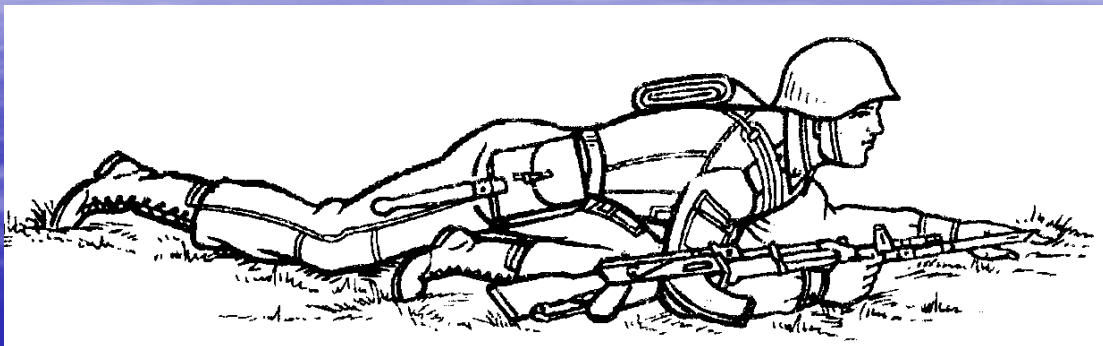
застосовується для непомітного наближення до противника і прихованого подолання ділянок місцевості, що мають незначні укриття, нерівності рельєфу і перебувають під спостереженням або обстрілом противника. Залежно від обстановки, рельєфу місцевості та вогню противника солдат може переповзати

по-пластунському

лягти на землю, правою рукою взяти зброю за ремінь біля верхньої антабки і покласти її на передпліччя правої руки; підтягти праву (або ліву) ногу і водночас просунути ліву (праву) руку якомога далі, відштовхуючись зігнутою ногою, пересунути вперед, підтягнути другу ногу, висунути другу руку і продовжувати рухатися так само, притискуючи до себе зброю

Напівкарачки

стати на коліна і, спираючись на передпліччя або кисті рук, підняти зігнуту праву (ліву) ногу до грудей, водночас ліву (праву) руку просунути вперед; просунути тіло вперед до повного випрямлення правої (лівої) ноги, водночас підтягнувши другу зігнути ногу, і, просуваючи вперед другу руку продовжувати рух; зброю тримати: при опорі на передпліччя — так само, як і при переповзанні по-пластунському; при опорі на кисті рук — у правій руці.

На боці

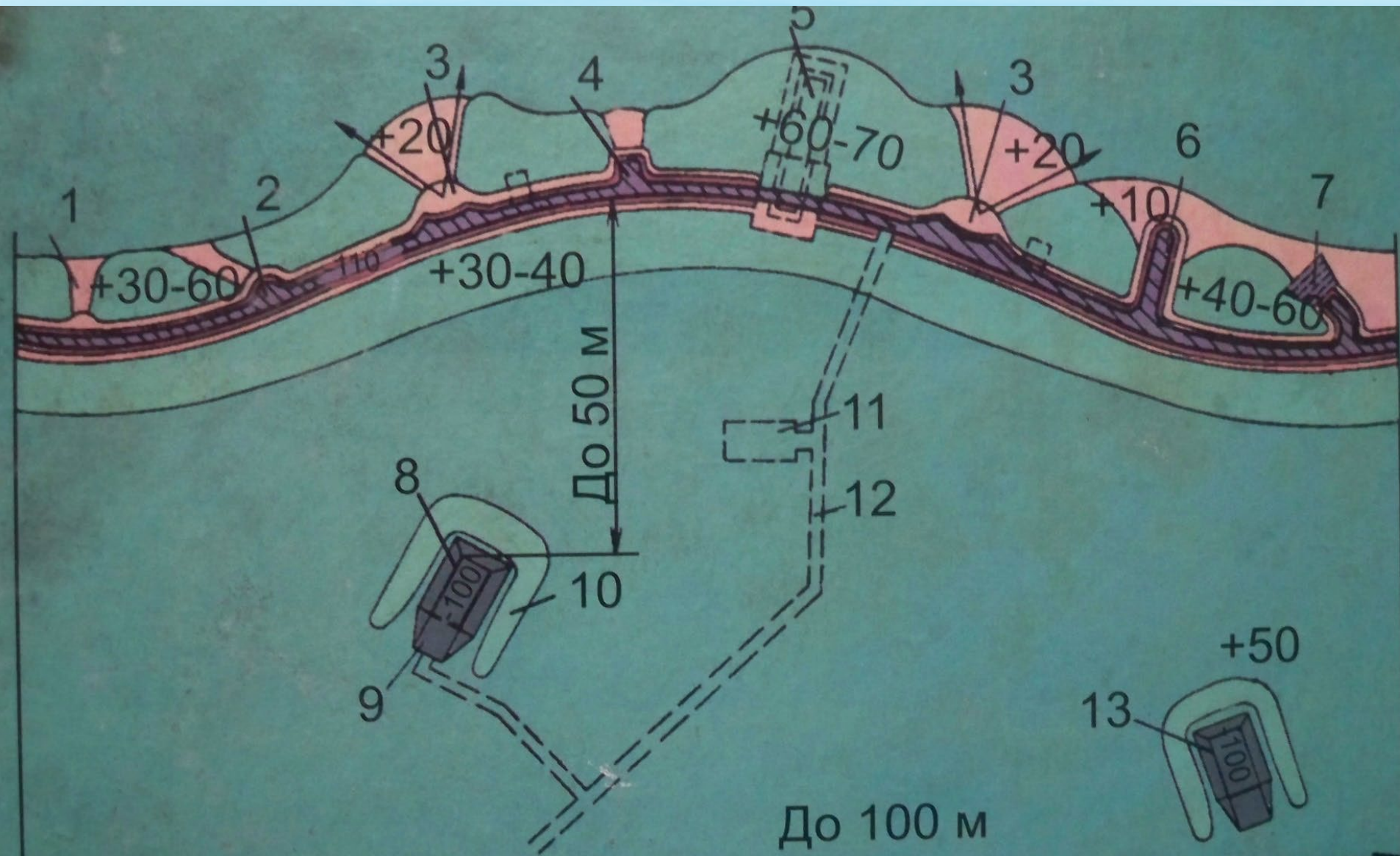
лягти на лівий бік, підтягти вперед ліву ногу і зігнути в коліні, спертися на передпліччя лівої руки, каблуком правої ноги впертися в землю якомога ближче до себе; розгинаючи праву ногу, просунути тіло вперед; не змінюючи положення, продовжувати рух; зброю тримати правою рукою, поклавши її на стегно лівої ноги

Рух у складі двійок

		
<p>• Перша фаза. № 1 прикриває, № 2 пересувається.</p>	<p>• Друга фаза. № 2 заліг, зробив прицільний постріл або чергу та сповістив № 1 про готовність прикривати його пересування.</p>	<p>• Третя фаза. № 2 прикриває, № 1 пересувається.</p>

2. Вогнева позиція механізованого відділення в обороні

Механізоване відділення в обороні

Механізоване відділення в обороні займає позицію до 100 м фронту, маючи основні і запасні позиції для вогневих засобів.

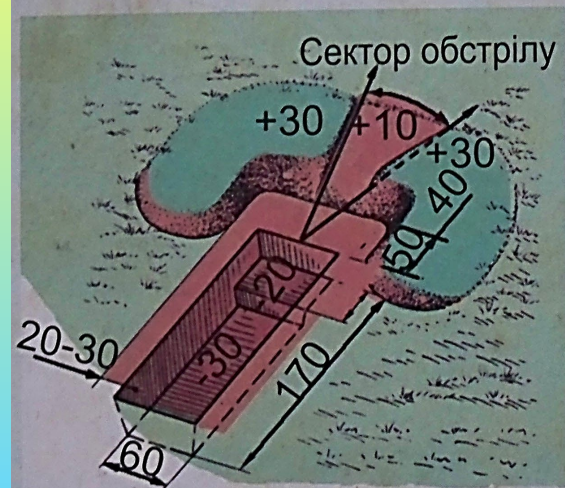
Позиція – ділянка місцевості, зайнята або та, що планується до зайняття підрозділом для ведення бою.

Отримавши завдання на оборону, солдат займає зазначену позицію, швидко обладнує її в інженерному відношенні, замасковує підручними засобами, при цьому перебуває у постійній готовності до відбиття атаки наземного і повітряного противника.

У встановлений час доповідає командирові відділення про готовність до ведення оборонного бою.

Готування стрілецької ячейки

Важливе значення для здобуття перемоги має і те, наскільки правильно солдат вибере місце для ведення вогню і спостереження за противником. На місцевості солдат відшукує природне укриття (канава, вирва, колода тощо), потім оглядає все довкола і непомітно переміщується до нього

Одиночний окоп

Готування одиночного окопу

Вивчивши місцевість і переконавшись у правильності вибору місця, солдат починає рити окоп для стрільби лежачи. Зброю кладе справа від себе на відстані простягнутої руки стволем у напрямі противника. Повернувшись на лівий бік, виймає піхотну лопатку і, тримаючи її за держак обома руками, ударами до себе підрізає дерен. Знявши дерен, складає його збоку, щоб після риття окопу його можна було використати для маскуванню бруствера; землю викидає спочатку вперед, потім убік, щоб захистити себе від куль, осколків снарядів, мін.

**окоп
для стрільби лежачи**

Окоп для стрільби стоячи

Надалі окоп удосконалюється: його поглиблюють і роблять придатним для стрільби з коліна і стоячи.

Глибина готового окопу: для стрільби лежачи — до 30 см, для стрільби стоячи — до 110 см. Висота бруствера — 30-60 см

Дії спостерігача

Спостереження є одним з найпоширеніших способів ведення розвідки противника і місцевості. Спостереження організовується у всіх видах бойової діяльності військ і ведеться безперервно вдень і вночі. В умовах обмеженої видимості ведеться із застосуванням приладів нічного бачення

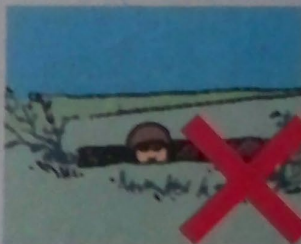
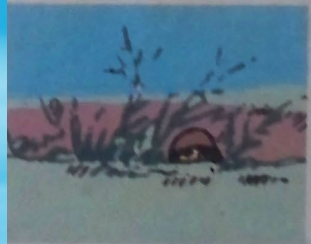
Обладнання місця для спостереження

10

Кожен солдат зобов'язаний безперервно і цілеспрямовано вести спостереження за полем бою, тобто за противником і місцевістю, і здобувати важливі відомості про характер його дій.

3.

Дії спостерігача

Солдат, якого призначено спостерігачем, мусить усе бачити й чути і при цьому залишатися непоміченим для противника. Тому місце спостерігача має забезпечувати достатній огляд, маскування, укриття від вогню противника, мати зручні підходи.

Порядок спостереження

призначений спостерігачеві сектор умовно розбивається на такі три зони спостереження: 1) близька, найдоступніша для спостереження неозброєним оком, на відстані 400-500 м; 2) середня, до 1000 м; 3) далека, до межі видимості. Межі зон встановлюються за добре видимими орієнтирами або предметами на місцевості. Орієнтири визначаються справа наліво, від себе вдалину.

Демаскуючі ознаки

До демаскуючих ознак цілей належать: характерне розташування об'єктів: ознаки діяльності — рух, звуки, вогні, дим, пил тощо; сліди діяльності — витопані місця, нові стежки, сліди багать, залишки будівельних матеріалів, свіжий ґрунт тощо; характерні риси об'єктів; колір об'єктів, якщо він відрізняється від кольору навколишньої місцевості; відблиски від скелець та непофарбованих металевих деталей; тіні на об'єктах та тіні, що падають від них.

Сукупність декількох ознак дає можливість робити правильні висновки про цілі.

Противник прагнучиме, щоб різними засобами і шляхами маскуваннн та дезінформації приховати ознаки дійсних об'єктів, та показати ці ознаки при створенні фіктивних об'єктів (надувних гумових та дерев'яних макетів об'єктів, удаваних окопів, бліндажів тощо). Тому з багатьох розвідувальних ознак жодну, взяту окремо, не можна розглядати як беззаперечний доказ наявності в певному місці противника.

Демаскуючі ознаки деяких цілей, їх виявлення

Протитанкові засоби. Демаскуючими ознаками позицій ПТКР є: струмінь розжарених газів і траса ракети при пострілі; дим і пил у місцях пуску; погано замасковані пускові установки; періодичний рух людей до того самого місця. Пускові установки ПТКР можуть бути виявлені в момент висування на позиції із укриття або під час скидання маскувальних елементів.

Протитанкові гармати - періодичний рух людей біля однієї й тієї ж точки місцевості, яка за своїм положенням дає можливість передбачити наявність гармати; характерні окреслення ствола у верхній частині щитового укриття.

Танки і самохідні артилерійські установки - під час руху демаскують себе шумом двигуна та брязканням гусениць, а в суху погоду, крім того, пилом, що піднімається. Противник в обороні нерідко використовує танки як нерухомі броньовані вогневі точки, розміщуючи їх на спеціально обладнаних позиціях. Таку позицію танка можна виявити за свіжовикопаною землею і баштою танка, що виступає над окопом

Демаскуючі ознаки деяких цілей, їх виявлення

Кулемети - слід шукати в окремих окопах і траншеях на тих ділянках місцевості, звідки противник може вести фланговий вогонь для прикриття підступів до своїх позицій або звідки можливий широкий фронтальний обстріл. Кулемет, якщо з нього не ведуть вогонь, знайти важко. Виявити його може погано замаскований окоп, блиск металевих нефарбованих частин, рух підношувачів патронів.

Кулемет в окопі виявляють за такими ознаками: насип поблизу кулемета буває вище, ніж на інших частинах окопів; окоп для кулеметів часто виноситься від траншеї вперед. Кулемет виявляють і за звуком пострілів, і за ледь помітним струменем білого диму на темному тлі, а в хмарну погоду, сутінках і вночі — за спалахами пострілів. Взимку сніг попереду кулемета розтає та чорніє від порохового диму.

Окопи, бліндажі та інші польові споруди легше всього виявити в період їх обладнання або робіт щодо їх розчищення та удосконалення. Готові окопи (траншеї) розпізнають за наявністю свіжої землі у вигляді тонких жовтих або темних смуг (залежно від ґрунту) і за кольором маскування, що відрізняється від довколишнього тла, а також за рухом людей у них (якщо вони не повного профілю).